

V. D. Z.

1926 26 Augustus 1951

LUSTRUMBOEK

UITGEGEVEN TER GELEGENHEID
VAN HET 25-JARIG BESTAAN DER

R. K. SPORTVEREENIGING

V.D.Z.

ARNHEM

1926 26 AUGUSTUS 1951

ERE - COMITÉ

C.G. Matser,	Burgemeester.
J.J.H. van Rossum,	Deken.
Ir.H.F. Hopster,	Vice-Voorzitter K.N.V.B.
A.F.A. Janssen,	Pastoor. Oud-Adviseur.
Ir. St. van Schaik,	Pres.Directeur A.K.U.
J.J.H. Verberk,	Wethouder,
R.H.M. Verhoeven,	Lt.Kol. Stafaalmoezenier Luchtmacht. Oud-Adviseur.

BESTUUR DER R.K. SPORTVERENIGING "V.D.Z."

P. S p o e l s t r a, Voorzitter.

A. P i k, Secretaris.

Th. T e u n i s s e n, Penningmeester.

C. A l b e r s.

J. A n k o n é.

L. M a r t e n s.

J. L e e n d e r s.

GEESTELIJK ADVISEUR :

Kapl. W.H.C.M. G e r r i t s e n.

ERELEDEN :

J.Th. B r o u w e r.

G.J.F. M o n t f r o y.

LEDEN VAN VERDIENSTE :

J.H. v a n D e u n.

H.B. P i k.

Het Bestuur, zoals dit in het Jubileumjaar was samengesteld, van l.n.r.:

Geest.Adv.Kapl.W.Gerritsen, C.Albers, A.Pik, P.Spoelstra,
Th.Teunissen, J.Ankoné, L.Martens en J.Leenders .

Bij de herdenking van het 25-jarig jubileum van de Rooms -
Katholieke sportvereniging V.D.Z. is het mij een genoegen blijk te mogen
geven van mijn belangstelling.

V.D.Z. gaat haar zilveren feest vieren. Dit betekent een dank-
bare herinnering : niet alleen voor het bestuur, de leden en oud-leden,
maar ook voor geheel de Arnhemse voetbalgemeenschap.

Immers, V.D.Z. heeft op het terrein van de voetbalsport goed
werk verricht. De grote vriendschapsbanden in de gelederen
van V.D.Z. leggen getuigenis af van de goede geest in deze
vereniging.

Wanneer ik mij realiseer wat het bestuur van V.D.Z. steeds
voor zijn vereniging, vooral na 1945, heeft gedaan - ik denk
slechts aan de grote vooruitgang in de jeugdafdelingen - ,

dan geeft het mij bijzondere voldoening om bij de viering van dit jubileum
in de gelegenheid te worden gesteld aan mijn waardering hiervoor uitdruk-
king te kunnen geven.

Gaarne spreek ik de wens uit dat de Arnhemse sportvereniging
V.D.Z. zich ook in de toekomst in toenemende mate in veler belangstelling
mag verheugen.

Ik wens haar nog vele goede jaren !

MATSER, Burgemeester.

B i j e e n J u b i l e u m .

Gaarne maak ik van de gelegenheid gebruik om bij de viering van het 25-jarig bestaan van V.D.Z. een hartelijk woord van gelukwens te spreken namens de R.K.Geestelijkheid van de stad.

Het moge aan anderen overgelaten worden om over de sportieve prestaties van V.D.Z. in de afgelopen 25 jaren te oordelen, wat mij betreft moet ik mijn grote dankbaarheid en erkentelijkheid uitspreken voor de ongedwongen wijze waarop het godsdienstig element in deze vereniging altijd naar voren komt.

De maandelijks H.Mis, de plechtige installatie van de leden, het opwekkend woord van de geestelijk adviseur in de V.D.Z.-Bode, zijn alle elementen, die meewerken om naast de sport ook de geestelijke vorming te bevorderen. Met recht draagt deze vereniging het praedicaat katholiek.

Wij mogen dankbaar zijn, dat op deze wijze een harmonische samenwerking ontstaat voor geestelijke en lichamelijke ontwikkeling van onze jongens en deze dankbaarheid valt terug op al degenen die hun daadwerkelijke medewerking daaraan verlenen: het bestuur met de geestelijk adviseur, de leden, zowel senioren als junioren en de donateurs.

Moge onder Gods zegen V.D.Z. in de komende jaren steeds de belangstelling ondervinden waarop het bestuur rekt en aan haar devies getrouw: " Door Volharding Zegevieren " over alle moeilijkheden.

J.J.H. van Rossum,
Deken van Arnhem.

1926.

1951.

Bij het Zilveren Jubileum van V.D.Z.

-o-o-o-

Aan het verzoek van het Bestuur van V.D.Z. om voor het Jubileum nummer een korte bijdrage te leveren, voldoe ik gaarne. In de eerste plaats om uiting te geven aan mijn gevoelens van vreugde en grote waardering voor het vele en goede werk door de leiders van V.D.Z. in de afgelopen jaren gepresteerd, maar bovenal, omdat V.D.Z. als belangrijke katholieke sportvereniging van Arnhem een bijzondere huldinging ten volle verdient.

Als men ziet welk een grote plaats de sport in ons maatschappelijk leven inneemt en deze conclusie trekt o.a. uit de belangstelling die de pers aan de sport geeft, dan begrijp ik, dat buitenstaanders dikwijls menen, dat het met de zorgen van een sportvereniging nogal meevalt. Men bedenke dan echter wel, dat die belangstelling in de allereerste plaats en voor het overgrote deel naar die verenigingen gaat, die zich in technisch hogere regionen bevinden.

Voor de lagere afdelingen, en daartoe behoort ook V.D.Z., zijn het als het ware slechts de kruimels, die opgepikt kunnen worden, zodat bij die verenigingen de zorgen om het hoofd boven water te houden en om

te kunnen blijven werken in het belang van de jeugd, dikwijls veel groter zijn dan buitenstaanders ook maar bij benadering kunnen vermoeden.

En toch is het werk van de lagere verenigingen niet minder belangrijk, zeker niet als men de sportbeoefening ziet als een middel tot vorming van de mens, zowel geestelijk als lichamelijk, dus als onderdeel van zijn gehele opvoeding.

Het is daarom, dat ik op deze plaats nog eens een dringend beroep zou willen doen op de Katholieken van Arnhem om toch vooral een open oog te hebben voor de weldadige invloed die op onze jeugd uitgaat van een degelijk geleide principiële katholieke vereniging zoals V.D.Z. er stellig een is. En dan niet alleen door woorden, maar ook door daden steunen het werk van deze vereniging, die in de afgelopen 25 jaren daadwerkelijk getoond heeft die steun ten volle waard te zijn.

Natuurlijk mag die steun in de eerste plaats verwacht worden van de leden van de vereniging zelf, want zij zijn het, die direct de vruchten plukken van het werk van de leiders. Voor hen moet de club de band zijn die hen bindt en waarvoor zij ook offers dienen te brengen wanneer die van hun gevraagd worden.

Nu wil ik mij niet aanmatigen de innerlijke verhoudingen van V.D.Z. grondig te kennen, maar is het bij V.D.Z. niet, juist zoals tegenwoordig bij zovele verenigingen, dat de leden in drie groepen te verdelen zijn? In de eerste plaats de ouderen, de veteranen, die hun hart verpand hebben aan de vereniging, die zich in het verleden en ook nu nog geweldige offers getroosten in het belang van hun vereniging en daarvoor altijd klaar staan. Dan de tweede groep, die van de prille jeugd, de junioren, die zich met enthousiasme werpen op hun taak in V.D.Z. en waarop bestuur en jeugdleiding hun hoop voor de toekomst gevestigd hebben. En dan de

derde groep, de middenmoot, die practisch het werk op het ogenblik moeten doen. De goeden niet te na gesproken treft men hier zovele lauwen aan die men het erin moet pompen : WERK TOCH EENS WAT HARDER EN ONTZEG JE EENS IETS IN HET BELANG VAN DE VERENIGING ! Is het niet zo, dat de training bedroevend bezocht wordt, dat men vaak afschrijvingen krijgt om redenen, dat men zich afvraagt: hoe is het mogelijk ?; dat men zich nog niet een glaasje bier of een sigaret kan ontzeggen ?

Nu hoop ik van harte, dat dit slechts voor heel enkelen in VDZ geldt, maar laat dan die leden bedenken, dat zij mede een taak en een plicht tegenover V.D.Z. hebben. Voetballen ? Goed, maar dan ook voor de volle 100 procent je inzetten. Dan is men er niet met een wedstrijd spelen af, dan moet er ook getraind worden en dan moet men zich ook wat kunnen en willen ontzeggen. Bedenk toch, dat het genoeg van het spel voor een groot deel afhangt van het bereiken van een technisch hoger niveau en dat men door eensgezinde samenwerking daarin veel kan bereiken.

Zo staat dan V.D.Z. aan het begin van een nieuwe periode. Is ieder van de leden persoonlijk doordrongen van de ware geest van trouw en eensgezindheid en weet hij onder bepaalde omstandigheden zijn persoonlijke belangen ondergeschikt te maken aan het gemeenschappelijk belang van de vereniging, dan kan de toekomst met vertrouwen tegemoet gezien worden, dan zal ook de sterke wil om te zegevieren de overwinning insluiten.

Ir. H.F.Hopster,
Vice-Voorzitter K.N.V.B.

Het eerste jeugd- en eerste kampioenselftal in de
V.D.Z.-historie, nl. V.D.Z.4, seizoen 1927 - 1928

1e rij: W.Jansen, B.Alferink, H.v.Dungen .

2e rij: C.Stienstra, A.Wagenaar, A.Bosveld .

3e rij: Th.Rothuizen (leider), K.Ratering, Th.Sanders, H.Pik,
K.v.Leusden, W.Jansen.

Onze athletiekploeg, die zoveel prachtige resultaten in de jaren 1928
t/m 1931 wist te behalen; van l.n.r.:

P.Bosch, J.Brits, A.Geldorp, G.Sanders, J.v.Deun, W.Haver, A.Hermans,
J.Bronkhorst, Th.Brits, N.Faassen, H.Loeffen, H.Hermans.

V.D.Z. 25 jaar.

Aan het verzoek om een stukje voor het Jubileumblad te schrijven meende ik, als oud-Voorzitter, zeer zeker te moeten voldoen. In de eerste plaats omdat V.D.Z. een R.K.Sportvereniging is en zij in al die jaren van haar bestaan het R.K. heeft hoog gehouden.

Daarnaast heeft zij haar naam : Volharding Doet Zegevieren, op uitmuntende wijze alom bevestigd. Volharding, dat was het idiaal van het bestuur, dat de oprichting van V.D.Z. tot stand bracht en ik denk hierbij aan een toenmalige Kapelaan Janssen, een Heer Th.Brits en vooral aan de onverstoorbare Jan Brouwer ; zij hebben moeilijke tijden gekend maar zij hielden zich aan hun richtlijn: alle R.K. jongens in een R.K.Sportvereniging ! Ook de daarna gekomen medewerkers hebben allen met de nodige energie daaraan gewerkt en zij hebben gezegevierd ! Proficiat, sportvereniging V.D.Z., die van je geboorte af menigmaal is tegengewerkt, maar die door de wil der leiders en de goede clubgeest der leden 25 jaren is geworden. Leden van V.D.Z., de goede geest der eerste leden was de steun van het bestuur; nu Uw vereniging groter is geworden, is het van het grootste belang die oude clubgeest vast te houden en te vernieuwen. Voert Uw sportiviteit op en laat deze een voorbeeld zijn voor anderen. Weest allen waardige, goede sportmensen, dan kunnen wij er van verzekerd zijn dat de R.K.sport in Arnhem zeker haar steentje heeft bijgedragen tot het vormen van goede Roomse jongemannen, die we vooral in deze en komende tijden zo hoog nodig hebben.

— Volhardt en Zegevierdt. —

G.Montfroy.

++) V.D.Z. 1926 ----- 1951. (++)

Wie zal ik in dit originele gedenkboek, sprekend getuige van clubliefde en offergeest voor een goede zaak, memoreren ? De bestuurders van 1926 die zulk een vooruitziende blik gehad hebben, die uit principiële overwegingen hebben gepioneerd, geïmproviseerd, met weinig of niets begonnen zijn ? Om de geestelijke en stoffelijke belangen van de jeugd was het hen te doen. Accommodatie konden zij niet bieden, over financiën beschikten zij niet, maar hun liefde voor de goede zaak, hun persoon, hun tijd zetten zij in, terwijl hun persoonlijke financiële offers niet gering waren.

Wie zal ik memoreren ? De leden van die eerste jaren, die een vereniging kozen, die technisch niets betekende, maar die door een saamhorigheid en door vriendschapsbanden spoedig de jonge vereniging maakten tot één van de krachtigste verenigingen in Arnhem ?

Hen wil ik gedenken die er niet meer zijn, onze twee overleden oud-voorzitters, de Heren Beke en Brits. Voorts de helden van het verzet: Frits van Loon, gestorven in een vreemd land, die zijn leven inzette voor de verdediging van de vrijheid van kerk en land ; jouw beeld, Jacques

Quadvlieg, komt ons voor de geest ; je was zulk een goed clublid, je waart zulk een opofferende vriend ; het vuurpeleton heeft jouw krachten te vroeg aan onze vereniging onttrokken, maar de herinnering aan jullie voorbeeld blijft onder ons leven, jullie blijft onze voorsprekers bij God. Viert met ons mee dit Zilveren feest.

Ik mag feliciteren bestuur en leden van 1951. Het is een eer bestuurslid te zijn van een vereniging waar het leven bruist, waar de golven en de winden de zee wel eens doen koken, maar waar gewerkt wordt met die fijne intentie, die altijd succes geeft waar je het beste geeft wat een mens kan geven: het offer voor het welzijn van je medemensen.

Ik feliciteer jullie, leden van V.D.Z., want je biedt aan Katholiek Arnhem aan een vereniging waar de katholieke beginselen niet alleen in theorie worden beleden, maar ook in praktijk worden omgezet, een vereniging die technisch biedt wat een voetballer kan verlangen en die aan iedere Arnhemmer, die belang stelt in de voetbalsport, de gelegenheid biedt de sport beoefend te zien in de ware zin van het woord, in sportieve, kameraadschappelijke geest.

Tenslotte gedenken wij in grote dankbaarheid al degenen die voor V.D.Z. hebben gewerkt, commissie van de K.N.V.B., bestuur van de vroegere R.K.F. en I.V.C.B., de leden van diverse zusterorganisaties, waarmee we immer zo buitengewoon prettig samengewerkt hebben en op wie we nog steeds nooit tevergeefs een beroep doen.

Kapl. W.H.C.M.Gerritsen,
Adviseur.

De 25-jarige.

Toen 25 jaren geleden de R.K.Sportvereniging "V.D.Z." werd opgericht, mocht gehoopt, doch kon niet verwacht worden, dat de vereniging eens zou zijn wat zij nu is, nl. één der grootste van Arnhem. Teminder kon zulks verwacht worden gezien de opzet bij de oprichting, nl. te zijn een sportvereniging voor de jeugd van de St.Eusebiusparochie. Aldus lag het in de bedoeling van de initiatiefnemer, Kapl.A.F.A. Janssen van genoemde parochie.

De nieuwe vereniging werd door een betrekkelijk gering aantal R.K. jongelui met enthousiasme ontvangen en dit enthousiasme moet wel de oorzaak zijn geweest, dat óók sportliefhebbers uit andere delen van de stad als lid wensten toe te treden. Aanvankelijk werden deze geweigerd, zulks met het advies te trachten in eigen parochie een R.K. sportvereniging op te richten. Doch al spoedig bleek dat de taak van V.D.Z. groter was dan die bij de oprichting gesteld. V.D.Z. werd een inter-parochieële vereniging. Van toen af nam het aantal leden geregeld toe en de uitstekende clubgeest, welke in de nog jonge vereniging heerste, werd al spoedig alom bekend. Reeds na 1 jaar kon van een flinke sportvereniging worden gesproken.

De goede clubgeest is het dan ook in het bijzonder geweest welke V.D.Z. sterk en groot heeft gemaakt. Zeker, veel is ook te danken aan degenen die leiding gaven, doch m.i. is de goede clubgeest het fundament waarop V.D.Z. is opgebouwd. En een hechter fundament bestaat er in een vereniging niet, hetwelk wel overduidelijk blijkt uit de grote bloei van de thans 25-jarige. Wanneer de leden zorgen dat deze goede geest bewaard blijft, dan blijft ook dat fundament hecht en zal de vereniging tot in lengte van jaren kunnen rekenen op blijvende groei en

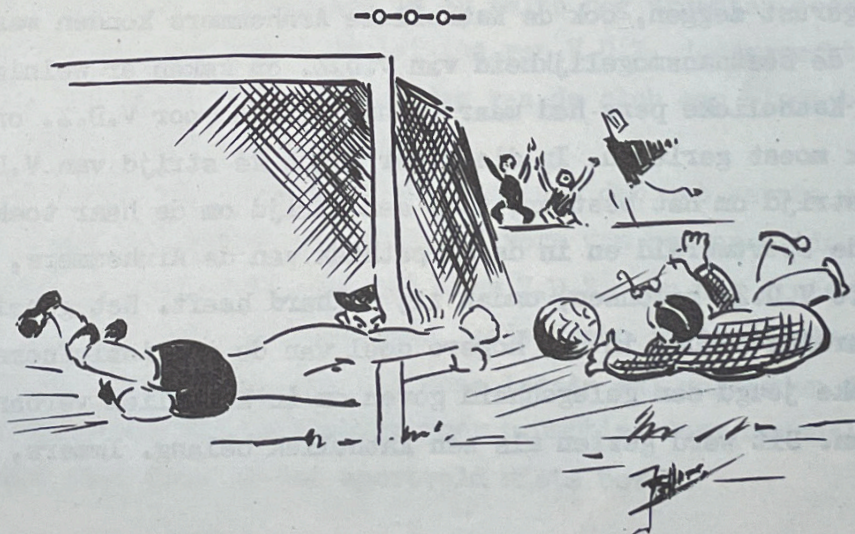
bloei. Het devies: "Volharding Doet Zegevieren" zijn de rood-zwarten nu 25 jaar trouw gebleven. Moge V.D.Z. ook in de toekomst blijven volharden in het behouden van een gezonde R.K.clubgeest.

Hiervoor noemde ik reeds Kapl.Janssen als de initiatiefnemer. Als de eerste voorzitter en mede-oprichter stond hem terzijde de Heer Th.Brits, die helaas geen getuige meer kan zijn van dit jubileum, evenmin als de oud-voorzitter, de Heer H.P.Beke. Moge V.D.Z. deze ontslapen leiders bij dit jubileum indachtig zijn; evenzeer de leden, die de vereniging door de dood zijn ontvallen.

Geest.Adviseur, bestuur en leden, van harte gelukgewenst met het 25-jarig bestaan. Gij allen kunt trots zijn op hetgeen ge tezamen hebt tot stand gebracht, want V.D.Z. is geworden datgene wat zelfs de grootste optimist bij de oprichting niet kon hebben verwacht.

Moge het nog steeds crescendo gaan, doordat iedere R.K.sportbeoefenaar begrijpe, dat zijn plaats is in een R.K. vereniging !

Jétébé.

.... V.D.Z. in 't ZILVER

VOLHARDEN DOET ZEGEVIEREN , met dat program en uitgesproken vaste wil startte V.D.Z.

VOLHARDEN DOET ZEGEVIEREN , dat feit beleven we vandaag ; een sportclub, welke bij zijn 25-jarig jubileum zo bloeiend voor de dag treedt heeft gezegevierd. Om dit jubileum te vieren was meer nodig dan alleen het voorbij glijden van 25 jaren ; in die jaren was VOLHARDING inderdaad nodig. De bodem waarin destijds het kleine plantje V.D.Z. gepoot werd,

was niet vruchtbaar en de omstandigheden, waarin het plantje groeien moest, waren niet gunstig. Het was enkel het taai en koppig volhouden en volharden wat deed zegevieren. Voor 25 jaren geleden zat bepaald niemand te wachten op een Katholieke sportclub; er waren er al, die korter of langer moeilijk bestonden en verdwenen. Maar de initiatiefnemers putten moed uit de ervaring, dat een Katholieke sportclub moest bestaan om hogere dan enkel sportbelangen te dienen.

Het nog onooglijke V.D.Z. werd door de neutrale sport, de machtige K.N.V.B., overheerst en overschaduw. We mogen het gerust zeggen, ook de Katholieke Arnhemmers konden maar moeilijk geloven in de bestaansmogelijkheid van V.D.Z. en keken er weinig naar om. Zelfs onze Katholieke pers had maar weinig plaats voor V.D.Z. omdat ze het publiek moest gerieven. In die sfeer begon de strijd van V.D.Z., eerst een strijd om het bestaan, toen een strijd om de haar toekomstige plaats in de sportwereld en in de sympathiën van de Arnhemmers, en in die strijd heeft V.D.Z. gewonnen, omdat zij volhard heeft. Het geheim van die taai volharding school in het hogere doel van de initiatiefnemers, nl. de Katholieke jeugd een gelegenheid geven om in Katholiek verband sport te beoefenen. Dit werd gezien als een Katholiek belang. Immers, uit

sportbanden groeien vaak andere, meer blijvende banden, banden die voor de Katholiek beter gewaarborgd zijn, wanneer zij in eigen Katholiek milieu worden aangeknoopt en groeien. Het bestuur van jubilerend V.D.Z. zou zijn werk al rijk beloond zien wanneer alle paartjes, die elkaar in het grote V.D.Z.-gezin gevonden hebben, vandaag eens langs de bestuurstafel zouden defileren. V.D.Z. verstond haar taak en bracht de leden geregeld samen voor godsdienstige beleving en verdieping, maar organiseerde ook op tijd die avonden vol Roomse blijdschap, waardoor een grote kring van vrienden en belangstellenden groeide; V.D.Z. heeft de weg tot het hart van Arnhem gevonden. Het bestuur mopperde vaak over het gebrek aan clubgeest in V.D.Z., maar moest telkens toch ervaren, dat er wel degelijk een gezonde clubgeest en teamspirit was, die juist op critieke momenten telkens sterk genoeg bleek om tegen ongunstig getij op te roeien.

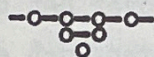
De na-oorlogse sportwereld heeft een sterke doorbraak te zien gegeven, waardoor de verhoudingen in de sport-ontmoetingen sterk gewijzigd zijn. Doch daarmee is de bestaansgrond van V.D.Z. in genen dele gewijzigd, het Katholiek clubverband is er zelfs nog urgenter door geworden.

In die overtuiging heeft de leiding van V.D.Z. doorgewerkt en zo hard gewerkt, dat op de 25ste verjaardag van de club een bloei bereikt is, welke volop reden geeft tot feestvieren.

Een vurig supporter van V.D.Z. meende dat het eerste elftal voor een feestgeschenk had moeten zorgen in de vorm van een promotie. Ik heb de teleurgestelde geantwoord, dat het voor V.D.Z. van nog groter belang is dat haar spelers door fair spel een lesje geven in sportiviteit aan de vaak onsportieve supporters. Ook bij deze lessen zal volharden doen zegevieren. Mannen, houdt vol in vechten voor promotie, maar bovenal, blijft sportief, want daar gaat op het sportveld niets boven.

Wanneer ik jubilerend V.D.Z. van harte gelukwens dan zou ik een rijtje namen kunnen neerschrijven, waar V.D.Z. zijn bestaan en voortbestaan aan dankt. Het zouden namen zijn, welke U allen kent. Aan hen allen mijn bijzondere gelukwensen. U hebt een machtig stuk werk gedaan, waarvan U thans nog de vruchten en gevolgen ziet. Moge dit U de voldoening en dank geven, welke U verdiend hebt.

Oud-Geestelijk Adviseur
Lt.Kol. R.H.M.Verhoeven
Stafaalmoezenier Luchtmacht.

V.D.Z. 1 in de afgelopen competitie 1950-1951.

1e rij: H.Hesseling, A.Eggink, P.Rombout .

2e rij: M.Jansen, J.Sanders, A.Roovers, J.Martens .

3e rij: H.Joosten, H.Bootsma (grensr.), N.Hendriks, H.v.d.Ruit, F.Kools.

Een jubileum, wat in V.D.Z.-kring met belangstelling is tegemoet gezien en waarvoor men zich thans opmaakt dit op gepaste wijze te vieren. Maar niet alleen in eigen kring, doch ook ver er buiten schenkt men aandacht aan dit gebeuren, omdat V.D.Z. in deze periode steeds meer haar plaats in onze voetbalgemeenschap heeft weten in te nemen. De eerste jaren in eigen R.K. milieu, toonde V.D.Z. al spoedig een vereniging te zijn met een behoorlijke bestaansmogelijkheid en kon zij rustig werken aan de bevordering van onze voetbalsport aan de hand van haar principes.

Toen in 1940 de fusie kwam, had V.D.Z. aanvankelijk wel enige moeite zich aan te passen aan de meer straffe gang van zaken in de grote organisatie, maar dank zij goede leiding en de wil zich aan te passen, gelukte het vrij spoedig deze te overwinnen. Het verschil in doelstelling met neutrale verenigingen brengt voor V.D.Z. uitzonderlijke moeilijkheden mede. Bijzondere zorg voor het jeugdwerk is noodzakelijk en wordt dan ook doeltreffend verricht.

Ook V.D.Z. levert het bewijs, dat R.K.Verenigingen op goede wijze kunnen samenwerken in een algemeen verband, zonder het bewaren van eigen karakter in gevaar te brengen.

Het Afdelingsbestuur is zeer erkentelijk voor de prettige wyze waarop steeds met V.D.Z. is samengewerkt. Veel waardering is er voor het interne verenigingswerk.

En wanneer V.D.Z. zich thans opmaakt haar 25-jarig bestaan te vieren, kan zij zich verzekerd weten van de belangstelling en waardering van allen, waarmede zij in de afgelopen periode heeft samengewerkt. Ik wil dan ook besluiten met een woord van hartelijke felicitatie, in het vertrouwen dat V.D.Z. haar taak nog lange tijd zal mogen voortzetten in het belang van onze voetbalsport in het algemeen en dat van V.D.Z. in 't bijzonder.

P.A.van Kesteren,

Voorzitter K.N.V.B.,
Afd.Arnhem.

—o—o—

V.D.Z. in

Zilver gewaad.

Ieder Zilveren jubileum, hetzij van personen, hetzij van verenigingen, brengt met zich mede de herinnering aan blijde, prettige gebeurtenissen, doch ook aan onaangename en minder tot vreugde stemmende feiten. V.D.Z. heeft zijn herinnering aan blijde gebeurtenissen. Het waren de dagen van vooruitgang en overwinning. Het heeft ook zijn herinnering aan minder vreugdevol stemmende gebeurtenissen. Het heeft ook zijn dagen gekend van tegenslagen, van moeilijkheden en strubbelingen. Wanneer dit laatste het deel is van vele sportverenigingen, het is zeker niet het minste deel van een sportvereniging, die de naam R.K. draagt. Juist degenen, die stonden aan de bakermat van onze jubilerende vereniging, weten dat het zijn naam, Volharding Doet Zegevieren, eer heeft aangedaan. Er was heel wat moed voor nodig om 25 jaar geleden in Arnhem een R.K. Sportvereniging op te richten. Daaraan hebben toen allerminst gedacht de + 20 jongens, die op 26 Augustus 1926 op het bovenzaaltje van het R.K. Volkshuis "St. Franciscus", West-Arnhem, vol enthousiasme besloten een Katholieke Sportvereniging op te richten. Daaraan dacht toen nog minder een jonge Kapelaan, die in een zekere overmoed der jeugd meende in het belang van de R.K. jeugd, vooral van West-Arnhem, daartoe de stoot te moeten geven

Nu we thans na 25 jaren op deze dingen terugzien, vragen we ons zelf af hoe dat mogelijk is geweest in die tijd, toen de neutrale sport hoogtij vierde, toen de Arnhemse Voetbalbond in Arnhem een soort

alleenheerschappij uitoefende, toen een Katholiek Swift in een wanhopige poging worstelde om zijn bestaan, toen in eigen Katholiek kamp weinig begrip en destemmer tegenwerking werd ondervonden.

Ook in de tegenwoordige tijd blijft het bestaan van een R.K. Sportvereniging dikwijls verre van gemakkelijk. Doch wat betekent dit eigenlijk tegenover de moeilijkheden, die 25 jaar geleden moesten overwonnen worden. Toen er nog geen fusie was met de K.N.V.B., toen er gespeeld moest worden op een afgelegen terrein, dat nauwelijks de naam van voetbalterrein verdiende, toen van publieke belangstelling zo goed als geen sprake was, toen een viering van een zilveren jubileum een luchtkasteel was, waaraan men nauwelijks durfde denken.

Dat luchtkasteel is thans werkelijkheid geworden, dank zij de volharding van de werkers van het eerste uur, dank zij niet minder de goede geest, die in die dagen bij V.D.Z. heerste en die thans, wanneer ik van uit de verte het wel en wee van V.D.Z. volg, nog altijd een goed bezit van de rood-zwarten is. Met dankbaarheid denk ik nog steeds terug aan de ouderen en jongeren, die in de eerste jaren de harde strijd voor hun vereniging hebben gestreden. Vele namen zijn in mijn geheugen bewaard gebleven, doch niemand zal het mij euvel duiden wanneer ik een naam noem waaraan V.D.Z. toch wel veel te danken heeft. Dat was Jan Brouwer. De naam van Jan Brouwer had in die dagen een goede klank in het Katholieke kamp. "Wanneer we Jan Brouwer hebben", zeiden de jongens, "dan zijn we klaar." Jan is gekomen. Jan was misschien niet de gemakkelijkste. Misschien is Jan niet altijd even goed begrepen. Doch wanneer Jan Brouwer in die dagen geen secretaris van V.D.Z. was geweest, dan is het zeer twijfelachtig of V.D.Z. wel ooit een zilveren jubileum had gevierd. Daarmede wil ik anderen niet tekort doen. Het stemt tot vreugde in het tegenwoor-

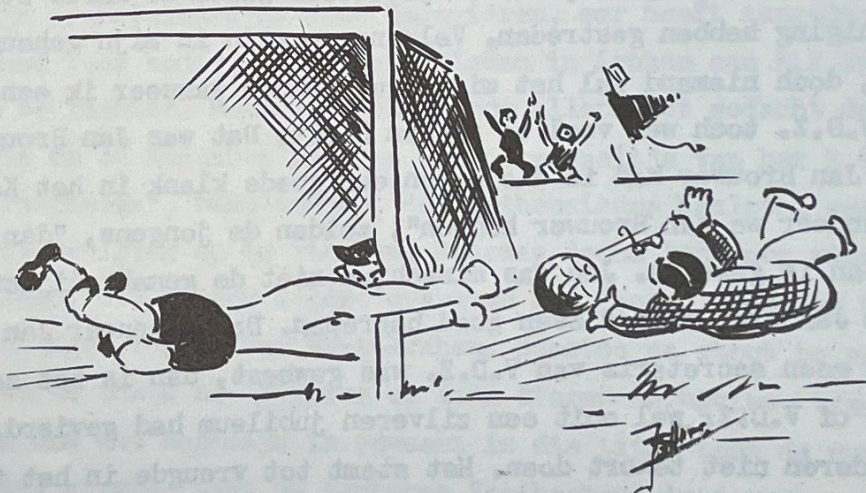
dige V.D.Z. zoveel oude bekende namen terug te vinden. Namen, die niet alleen herinneringen zijn, doch die ook oude vriendschap en hard werken voor V.D.Z. betekenen. Zij hebben met de nieuwe generatie, die thans VDZ vormt, ongetwijfeld veel bijgedragen tot de goede klank, die de naam VDZ zich verworven heeft in het Katholieke en ook in het niet Katholieke kamp van de sportwereld. Bij al de successen, die V.D.Z. zich in de loop van de jaren heeft verworven op het sportveld, is dat toch wel haar grootste roem bij dit zilveren jubileum.

Moge bij al het succes, dat V.D.Z. thans wordt toegewenst, moge bij alle promotie, waar zij ongetwijfeld naar streeft, dit steeds de grootste roem zijn van de zilveren jubilaresse, dat haar naam steeds met ere genoemd blijft onder de Katholieke Sportverenigingen.

A.F.A.Janssen,

Pastoor.

-o-o-o-

Eerst sinds enige jaren in Arnhem woonachtig, ging ik nog wel eens kijken naar de thuiswedstrijden van V.D.Z. Aanvankelijk niet omdat het V.D.Z. was, maar omdat het zo lekker dichtbij was. Tot die eerste kennismaking in begin 1947 -waar V.D.Z. uiteraard niets van gemerkt heeft, hoogstens de penningmeester bij thuiswedstrijden- had ik nimmer van V.D.Z. gehoord. Ik kende een hele massa voetbalverenigingen met drie hoofdletters, maar V.D.Z., nee, nooit van gehoord. Het heeft zelfs ongeveer twee jaar geduurd, voordat ik wist wat die drie hoofdletters zeggen wilden : V o l h a r d i n g

D o e t

Z e g e v i e r e n .

Maar met de tijd kwam ook de grotere belangstelling. Wanneer het eerste gewonnen had, voelde ik me iets prettiger. Het begon zo iets als een persoonlijk succes te worden, zo iets van: "Tjonge, jonge, hebben we 'm dat weer even fijn gelapt ". Werd daarentegen verloren -en dat gebeurde ook wel eens- dan voelde ik mij helemaal niet prettig en beschouwde het min of meer als een persoonlijk échec.

Zo werd het dan voorjaar 1951. Op een zonnige Zondagmiddag, tydens een thuiswedstrijd van het eerste, klampte de Voorzitter mij aan en begon te vertellen over het a.s. Jubilé, kwam ten lange leste met een schuchtere uitnodiging om zitting te nemen in het te vormen Lustrum-Comité. Visioenen van veel werk kwamen voor mijn geest, werk wat verricht moet worden naast het reeds bestaande werk. Maar uit de greep van de Heer Spoelstra kwam ik niet meer los. Ik heb er geen spijt van mijn intrede in de meer actieve gelederen van V.D.Z. gedaan te hebben. Het is mij een

voorrecht kennis gemaakt te mogen hebben met zovele harde werkers uit VDZ, die dag en nacht klaar staan voor hun Vereniging en daarmee voor het goede doel.

Zo gaan wij dan dit 25-jarig jubileum vieren van onze vereniging "Volharding Doet Zegevieren" en met een opgewekt en blij gemoed, vol van idealen voor de toekomst ons inzetten voor het vele werk wat gedaan moet worden ten bate van de Katholieke Arnhemse sportminnende jeugd. Wat hebben wij toch een prachtige naam: "Volharding Doet Zegevieren". Dit VOLHARDEN geldt niet alleen voor de spelers bij het ontwikkelen van het spel, maar voor ons allen in het maatschappelijke leven. Want ook dit laatste is als een soort sport te beschouwen waarbij men, wanneer men de volle 100 procent geeft, ongetwijfeld successen boekt. In het geestelijk leven is het niet anders.

Waar wij dus gaan en waar wij staan is "Volharden" ons devies. Welaan dan, V.D.Z.-leden, blijf in training op alle daarvoor in aanmerking komende gebieden ! Onder Gods Zegen Voorwaarts de volgende 25 jaren tegemoet in loyale en positieve samenwerking met Uw Bestuur.

Ant.J.P.van Rijn,
Voorzitter Lustrum-Comité.

-O-O-O-O-

- V.D.Z. in het Zilver -

-O-O-O-

Gaarne voldoe ik aan het verzoek om een kleine bijdrage voor dit mooie gedenkboek.

Uit de oude R.K.F. tijd herinner ik me reeds de naam van V.D.Z. Het was toen nog maar een zeer jonge vereniging. Spelers als van Deum en Pik hadden zich geheel voor de vereniging ingezet en zorgden op de sportvelden, dat de naam van V.D.Z. alom bekendheid genoot. Ook in de loop der 25 jaren heeft V.D.Z. deze goede naam weten te behouden. Toen ik enkele jaren geleden het genoegen mocht hebben in de leiding van onze jubilerende vereniging te worden opgenomen, kreeg ik de gelegenheid het interne leven van nabij mede te maken en ging ik na hoe het mogelijk was, dat V.D.Z. in deze 25 jaar steeds een gezonde, krachtige vereniging is gebleven. Toen bleek mij, dat 2 personen hierin een zeer groot aandeel hebben gehad en hierop wil ik even wijzen.

Er zullen maar weinig verenigingen in den lande zijn die er zich op kunnen beroemen in 25 jaar slechts éénmaal van secretariaat verwisseld te hebben. Hierop kan V.D.Z. prat gaan. Vanaf de oprichting tot 1939 vervulde de Heer J.Brouwer de functie van secretaris. Onnoemlijk veel heeft V.D.Z. aan hem te danken. Ik heb helaas zijn werken van nabij niet meegemaakt en acht me dan ook niet competent hier veel over hem te schrijven, doch ben er van overtuigd dat hem het erelidmaatschap met recht is verleend. Na het vertrek van de Heer Brouwer in 1939 nam de Heer A.Pik de moeilijke en ondankbare taak van secretaris over en deze functie vervult hij thans nog.

V.D.Z. en Pik, het zijn twee namen die onafscheidelijk aan elkander verbonden zijn ! Hieraan heeft de ganse familie Pik meegewerkt. Veel heeft V.D.Z. aan deze familie te danken en het is goed hierop bij

dit Jubileum even te wijzen. Met grote ambitie en nauwe plichtsbetrachting vervult onze secretaris nu reeds 12 jaar deze functie. Dag en nacht staat hij voor de vereniging klaar. Hij zorgt er voor dat hij niet alleen in naam, doch ook met de daad het middelpunt is van V.D.Z. Van de jongste aspirant tot de oudste veteraan vinden bij hem steeds een gewillig oor. Niet alleen de noodzakelijke administratie vraagt veel tijd, maar ook de diverse commissies hebben veel van zijn vrije tijd gevegd. Steeds is hij in touw om het raderwerk van V.D.Z. in al zijn vertakkingen goed te laten draaien. Kom je 's avonds in de St. Antonielaan 43 en is hij thuis, dan kun je er verzekerd van zijn dat de tafel in beslag genomen is door een schrijfmachine en daaromheen is het alles V.D.Z. wat de klok slaat.

Ik weet het, Antoon (zo wordt hij nog dikwijls aangeduid alsof er slechts één Antoon in V.D.Z. bestaat) is er niet op gesteld om op het podium geplaatst te worden. Hij liet het gaarne aan anderen over indien V.D.Z. zich daar moest presenteren, doch thans lijkt het mij goed, hierop te wijzen.

Eerw. Adviseur, Bestuur en Leden van V.D.Z., mijn oprechte gelukwens bij dit Jubileum.

Vriend Pik in het bijzonder, van harte proficiat met dit Jubileum. Blijf V.D.Z. trouw nog vele jaren, dan zal het goed blijven gaan.

V.D.Z., ad multos annos !!

T h i e n .

-o-o-o-

Op 30 Januari 1950 huldigde de toenmalige V.D.Z. voorzitter,
de Heer Thien, twee steunpilaren in de V.D.Z.-gelederen;
H. Pik (links) en J.v. Deun (midden)
werden gehuldigd en tot lid van
verdienste benoemd.

D a n k b a a r h e i d .

Het klinkt zo eenvoudig, zo gewoon alsof het niets byzonders is. V.D.Z. bestaat 25 jaar. Wie echter de moeilijkheden van het al of niet voortbestaan van een sportvereniging kent en zeer zeker van een Katholieke sportvereniging, wie wel eens achter de schermen heeft kunnen kijken, denkt daar anders over. Vandaar ons woord dankbaarheid, gericht aan het adres van de "oude garde". Want meer en meer is gebleken, dat juist de arbeid van "de ouderen" het mogelijk heeft gemaakt dat het V.D.Z. van thans op zulke sterke fundamenten staat. Weliswaar is de oude garde als directe actieve medewerker verdwenen, maar wij zijn er van overtuigd dat zij nog volop met V.D.Z. meeleven. Hoe is het met dat meeleven in het algemeen gesteld? Gelukkig mogen wij constateren, dat de opvattingen op dat gebied thans veel verbeterd zijn tegenover 1926. De belangstelling van de Geestelijkheid en van de Arnhemse Katholieken is toegenomen. Maar nochtans blijven er nog vele wensen in deze richting te over. Meer daadwerkelijke belangstelling bij onze wedstrijden zou het voor het Bestuur ook in financiëel opzicht mogelijk maken meer te doen, vooral voor onze jeugd.

In dit verband zouden wij een beroep willen doen op de ouders van onze spelende jeugd, om toch vooral meer belangstelling bij hun wedstrijden te tonen. Wij hebben de belangstelling zo dringend nodig en menen daar ook recht op te hebben. Want behalve het feit dat de prestaties van onze Katholieke jongens het aanzien heus wel waard zijn, moeten voor een Katholiek nog andere factoren gelden. Het bewustzijn een werkelijk Katholiek belang te dienen, dat men langs die weg als vriend voor vrienden iets goeds kan doen, dat zijn de drijfveren geweest, welke in V.D.Z. nooit hun veerkracht verloren hebben.

Moge een zelfde idealisme als van de oude garde ons en toekomstige bestuurders en leden blijven bezielen, moge die bezieling tezamen gaan met een zelfde taai volharden, dan zal onder Gods Zegen de komende jaren weer mooi en vruchtbaar werk verzet kunnen worden voor het geestelijk belang van de leden.

Het Bestuur.

-o-o-o-

Hartelijke ontvangst van het R.K.Ned.Elftal in Oostenrijk. Onze oud-secretaris J.Brouwer (met karaf in de hand) en H.Pik maakten deze tour mede. De wedstrijd werd in 1937 gespeeld.

Ons oudste jeugdelftal a, dat afgelopen competitie
het kampioenschap wist te behalen

1e rij: J.Teunissen (jeugdl.), H.Bodt, L.Welling, J.Hutjes .

2e rij: A.Hoyink, Th.v.d.Akker, P.Budding,

3e rij: J.Budel (jeugdl.), A.Daniels, A.Brachten, G.Sanders, W.Leenders,
J.de Winter en G.v.Leeuwen .

